

[Finansministeren.]

tiget. Men skal jeg forstå hr. Henry Christensens bemærkninger på den måde, at hvis der skal gennemføres en eller anden beskatning, så skal vi, ud over at vi har særlige regler for dem, der har renteindtægter, også have en særlig stilling for selvpensionisterne i selve skattelovgivningen? Hvordan ville venstre lægge den skat? Ville man ikke lægge den efter skalaindkomsten? Eller er det muligvis moms, der skal sættes op? Det har vi slet ikke hørt noget om. Det har vi jo hørt noget om tidligere. Hvordan ville det så ramme selvpensionisterne?

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Til hr. Per Hækkerup den bemærkning, at det, jeg bare ønsker at få fastslået her, er, at dansk politik bør dreje sig om anskuelser, dansk politik bør ikke dreje sig om classesynspunkter. Jeg forstår, mest på hr. Per Hækkerup til sidst, at han vel er enig i den betragtning. Er han det, er det i sin orden. Er han ikke enig i det, så indtager han et forældet standpunkt.

Til finansministeren vil jeg gerne sige, at hvis et land skal rette sin økonomi op eller undgå en voldsom inflatorisk udvikling, så er en indkomstpolitik nødvendig, så kan det være nødvendigt at begrænse indkomststigninger i samfundet. Det, man gør her, er jo, at man gør et forsøg på at begrænse indkomststigninger, men man lader betydelige indkomststigninger få lov til at foregå. Så længe man gør det — hvad jeg ikke har bestridt at man selvfølgelig skal gøre, så langt der er balance for det — hører det ikke med til en afbalanceret byrdepolitik, at vi laver en særskat, der også får lov til at ramme lave indkomstgrupper, grupper, der går ned i indkomst, mens man ikke rammer andre, der kan have betydelig indkomststigning. Finansministeren synes, at det byrdemæssigt er vældig afbalanceret; jeg synes det ikke.

I forbindelse med spørgsmålet om selvpensionister vil jeg gerne erindre finansministeren om, at det er hændet nogle gange, når man har måttet gennemføre særlige byrder for at rette op på økonomien, at man har undtaget de skatteborgere, der var, jeg tror over 70 år, så det er altså ikke noget enestående synspunkt; det har,

så vidt jeg ved, socialdemokratiske finansministre tidligere foreslået.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Jeg er 100 pct. enig med hr. Henry Christensen i, at man skal føre idépolitik. Jeg tror ikke, at hr. Henry Christensen — bl. a. i betragtning af hans partis traditioner — vil afvise, at man også fører interessepolitik. Det, der i denne situation er det interessante, er, at på den ene side står regeringens forslag, som har fået støtte af samtlige betydende lønmodtagerorganisationer i Danmark, på den anden side står samtlige borgerlige partier, Arbejdsgiverforeningen, kommunistisk parti og seksklubben inden for SF. Det er opdelingen, den politiske opdeling i dag; det kan hr. Henry Christensen ikke bestride.

Finansministeren (Grünbaum): Det er også meget usagligt, når hr. Henry Christensen nu sammenligner høje lønmodtagerindtægter med lave selvstændige indtægter. Det var også lidt af et trick. Det, der skal sammenlignes, hvis man vil lave en virkelig vurdering, det er jo, hvordan forholdet er ved en sammenligning mellem de høje indtægter for selvstændige erhvervsdrivende og tilsvarende høje indtægter for andre grupper inden for lønmodtagerne og mellem lave lønmodtagerindtægter og lave indtægter for selvstændige erhvervsdrivende. Så får man et indtryk af balancen, og den er nemlig god nok, hvis man sammenligner på den måde.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Jo, hr. finansminister, jeg vil gerne være med til at sammenligne på samme niveau. Jeg synes bare, der er en afgørende forskel på, om man tillader den ene at have indkomststigninger, mens den anden bliver beskattet, uanset om han har en indkomstnedgang, oven i købet af betydelig art.

Til hr. Per Hækkerup vil jeg gerne sige, at da hr. Per Hækkerup omtalte de seks, så gjorde det nok et dybt indtryk. Alle ved, at hvis hr. Per Hækkerup og socialdemokratiet kunne have fået de seks med, så ville